

LO TEATRO CATALÀ

PERIÓDICH INDEPENDENT,

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

DESTINAT PRINCIPALMENT Á FOMENTAR LO PROGRÉS É INTERESSOS DEL TEATRO DE CATALUNYA

Preus de subscripció

En Barcelona. . . 1'00 plas. trimestre
Fora. 1'50 » »
Artistas d'òpera 25'00 » l'any.
Abonats protectors, una pta. cada mes.
Pago adelantat.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Diputació, 125, 2.^{on}, 3.ra

Sucursal pera cartas y avisos:
en l'Arxiu lirich-dramàtic de don
J. Gelabert, Unió, 5, 3.er, 2.na

Preus de cada número

Número corrent. 40 centims
Id. atrassat. 45 id.

Los abonats protectors tenen dret á dos exemplars de cada número de LO TEATRO CATALÀ, á que's publiquin noves que's convinga mentres no desdigan de'l setmanari, y á obtenir rebaixa en los preus de 'ls anuncis particulars.

A l' Excm. é Ilm. Sr. Bisbe de Vich

EXCM. SENYOR:

Ans d' entrar en lo fondo de l' assumpto que me ha impulsat a agafar la ploma per' endressarli las presents ratllas, permétim li demani dispensa per l' atreviment d' escriurli. En la seguritat d' obtenirla passaré á exposar ma idea.

Desde Deseembre prop-passat lo Sr. A. Vives, ve publicant en lo setmanari *La veu de Catalunya* una tanda d' articles en los quals, intentant tractar de música religiosa, flajella despiadadament la espasa de sa iracundia sobre 'ls respetables individuos que en Barcelona ocupan las plassas d' organista y de mestre de capella.

Que la fé no es tanta com convindria; que 'l sentiment pur y elevat que náixer fa nostra Santa Iglesia no está prou arrelat, es cosa sabuda de tothom. Y sa Ilustríssima, que á més de una inteligencia ilimitada pera tots los rams de 'l saber humá, atesora en son cor la mes pura y santa idea de nostra religió, ho sab mes que tothom; perque tothom no t' format l' elevat concepte que integra nostra doctrina qu' es la única salvadora, com emanada de Jesucrist.

Lo precedent es de 'l cas pera dir que 'l senyor firmant de 'ls articles a 'l comens citats no es autoritat per' sentar principis ortodoxos ni menys conceptes vulgars de teología. Fa quatre días formaba part de la capella de la Mercé que dirigeix lo reputadíssim y per' tots los músichs respetat mestre B. Frigola. D' allí 'l tregueren ó se 'n va anar. No sè 'l extrem veritat.

Donchs be, Ilm. Sr: es sapigut, que, mercés á recomenciacions ó á influencias, per' inaugurar las obras de restauració de l' históric y bellíssim monestir de Santa María de Ripoll, s' ha encarregat á dit senyor Vives la composició d' una missa á gran orquesta, en que hi pendrà part una numerosa massa coral per' que revesteixi l' acte de verdadera solemnitat.

Es prou, es suficient, musicalment parlant, lo senyor que, sens un estudi detingut de sas obras, anatematiza á tots los organistas y mestres de capella de Barcelona, per' que se li encomani la composició de una missa que ha de servir per un acte que tots los catalans hem de mirar y esperar ab gust?

Si 'l moviment se demostra caminant, lo Sr. Vives no pòt demostrar res en música, perque encara no camina.

Lo firmant ha recorregut tots los magatzems de música preguntant per obras de'l Sr. Amadeo Vives, y en cap se li ha ensenyat ni sisquera una senzilla romansa. Per lo tant, Ilm. Sr., encara que antecedents no hi hagi pera formarse just y cabal concepte de lo que es y que pòt esperarse de 'l citat articulista, 'l firmant; sense voler dir que no ho fassi bè y que no surti ayrós de son treball, proposa que, una vegada acabada l' obra, se la subjecti á un examen prévi y que de 'l corresponent informe dependeixi la admissió y execució. D' eixa manera veurem tots aquells que com lo infrascrit han seguit las curvas intelectuals de 'l autor, fins ahont arriba sa autoritat y fins á quin grau alcansa sa inteligencia.

Y com que S. I. ha donat y está donant probas de son inagotable amor á tot lo que directa ó indirectament, de prop ó de llany, pugui donar nom respectable á Catalunya, es de créuer que no mirará ab desdeny la idea exposada, y farà que 'l día de la inauguració de 'l sagrat temple no quedi la música, per sa qualitat, objecte de severa crítica.

Pregant á Dèu allargui la vida de S. I., s' ofereix humil servidor.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

ESTRENOS CATALANS

Romea.—Or, comedia en tres actes y en vers, original de D. FREDERICH SOLER.

Altra vegada 'l fecundo autor de *Las joyas de la Roser* ha donat mostrars de son talent dramàtic en la nova comedia qual titol precedeix á aquestas ratllas.

Or es una notable obra tallada pe 'l mateix patró de las millors produccions dramáticas, de 'l senyor Soler, y t' an fi molt digne d' aplauso, com es lo de demostrar que no són las riquesas lo que constitueix la felicitat de 'l home, sino l' honra y 'l treball.

A tal efecte, presenta 'l Sr. Soler una part de la ciutat de California abandonada per sos habitants que atrets pe 'l brill de 'l or, van afanyosos á cullir tan preciós metall. Entre 'ls encecats s' hi troba

Lluís, un fill que també ansiós de riqueses y enganyat per Agustí, un mal amic egoista, fins deixa a son pare en perill de mort, sense que de res li serveixin las súplicas y 'l plor de sa germana Emilia.

Una tripulació catalana que arriba a la ciutat se sorpren de aquest abandonó, y a 'l trobarse ab la jove Emilia y ab son pare, aquest explica, després de l' aventura d' un cego á qui va recullir y que en aquell moment acaba de fiar, las causas de la fugida de 'ls habitants de S. Francisco de California. Los mariners s' insubordinan y corren frisosos també á enriqueirse.

A 'l capitá y á un de 'l tripulants y sa muller, dona gelosa que may lo deixa, no 'ls atrau la cobdicia de 'l or; molt á 'l contrari, 's quedan á practicar, á prech de Jaume, un sentiment de humanitat com es l' enterrar á 'l pobre cego.

Los cobdiciosos prompte 's convencen de la inutilitat de sos afanys, tota vegada que l' or que recullen tenen d' entregarlo á cambi de 'ls medis pera satisfer sas necessitats; pero no desisteixen Agustí y Lluís. Aquest sab que son pare guarda un tresor pera donarlo á 'l capitá y á 'l tripulant Coch, y portat per son mal amic, se presenta humilment devant de 'l seu pare; mes Jaume 's nega á reconéixe'l com á fill. En tal situació, obtan pera robar lo tresor, tota vegada que per casualitat saben son amagatall, y á fi de no ser sorpresos en sa obra per Jaume y 'l capitá, fan seqüestrarlos.

En Lluís baixa á 'l abim ahont se troba 'l cobdiciat tresor; mes son traïdor amic intenta quedar-se ab aquest deixant á aquell en lo fons. Tal crim es evitat pe 'l timoner y en Coch. Després de tot aixó, 'ls afanys pera trobar a'ls seqüestrats entretenen la acció fins á un desenllás de bon electe.

Com se véu. Or, ab tots aquestos elements, millor que comedia podria titularse drama.

Tè argument molt interessant, situacions ben portadas, brillants finals d' acte, escenas trassadas magistralment encara que algunas, per massa llargas, languidejan un poch l' acció.

Lo llenguatge, en general, es molt poètic, y conté alguns parlaments superiors, 'sent dignes de la inspirada musa de 'l gran poeta alguns de 'l acte segon y la bonica sátira de 'l tercer.

Lo Sr. Soler va ser cridat á la escena á 'l final de tots los actes, tributantli 'l públich una verdadera ovació.

Lo desempenyo va ser esmerat. Debem mencionar á las Sras. Clemente (A.) y Monner y a 'ls Srs. Bonaplata, Soler, Fuentes y Santolaria, com aixis mateix a 'l Sr. Capdevila. á pesar de que 'l paper de *Silvestre* no encaixa de 'l tot á las sevas facultats. Los Srs. Goula y Pinós, regulars.

La empresa ha volgut presentar la obra ab propietat, á qual fi ha fet construir una decoració pe 'l segon acte, que ha estat pintada molt acertadament pe 'l Sr. Moragas.

Lo Teatro catalá contarà entre sas bonas obras dramáticas la que acaba de donar á la escena son distingit autor.—A. R.

Novedats.—*Los gegants de la ciutat*, quadro de costums barceloninas, original de D. JULIÀ CARCASSÓ.

Mes que quadro de costums podria dirse'n preludi, ja que l' espectador se créu que va á comensarse l' obra en lo moment que aquesta s' acaba.

L' argument (si es que 'n tinga) 's desarrolla en una sala de 'ls baixos de ca'la Ciutat moments avans de que 'ls gegants fassin la primera surtida de l'any;

y l' autor s' ha valgut d' aquets *elevats personatjes* pera posar en boca de 'ls interlocutors uns quants xistes apropiats que alguns están á l' altura de 'ls protagonistas (per lo grossos), y encara que en conjunt l' obreta está faltada de moviment, está ben versificada y s' hi veuen algunas figuras ben apuntadas.

La única novetat consisteix en véurer en escena 'ls gegants, encara que no són los de la ciutat los que allí s' exhibeixen.—J. A.

Teatro Circo Español.—*La baster de Santa Pau*, drama en 3 actes y en vers, original de D. PERE REIG.

No coneixíam encara cap obra de 'l autor de la que 'ns ocupa; pero aquesta es suficient per demostrarnos que reuneix condicions per cultivar l' escaibrós camí que ab tant acert ha comensat. A continuació, donchs, va un petit extracte de son senzill argument:

Se tracta de que la *Carmeta*, filla de 'n *Daniel* afiliat á la bandera de D. Carlos, veu abonats los amors d' ella ab en *Rafel*, un de 'ls grossos de 'l seu partit, matant aixís las esperansas de la donzella, puig que ella ayma á 'n *Lluís*, acérrim liberal; 'sent aquets amors protèjits sempre per 'eu *Mateu*, baster de Santa Pau, que logra salvarlos; resultant que 'l protegit de 'l pare de la noya, era ni mes ni menos que l' autor de 'ls días de 'l ayment correspost, fent que a 'l fi, accedeixi á dar la má de sa filla, á qui li té robat lo cor.

Vetaquí esplicat en pocas paraulas l' argument que fa que l' espectador lo segueixi ab interés fins arribar a 'l desenllás. Lo drama en qüestió no porta, (ó a 'l menos á nosaltres nos ho sembla) 'l títol de 'l tot ben justificat: trobem que per un protagonista no es interessant com hauria de ser, lo baster, tractant-se d' un obra, en que sols á ell s' anomena.

Per altra part, *Lo baster de Santa Pau* es una obra sense pretensions, ab una versificació fácil, correcta y plena de pensaments mes ó menos gastats; pero que sempre agradan. L' argument, es cert qu' es gastat y es inverossímil en molts conceptes; aixís com també resultan rebuscadíssims los finals de 'ls dos primers actes. Lo desenllás produheix l' electe que l' autor esperaba, per lo inesperat y tal volta 's precipita massa á 'l acabar l' obra.

¡Llástima que 'l Sr. Reig no hagués esplanat l' argument, que resulta insuficient per tres actes! Mes ab tot: *Lo baster de Santa Pau*, es un drama que obtingué un éxit satisfactori, veyentse obligat á surtir l' autor á cada acte y en particular a 'l final, y que corretjidas algunas escenas que mereixen acudir á la estisora, no hi ha dopte que figurará molt temps en lo cartell d' aquest favoregut teatro y en lo de alguna societat, puig que té un gran alicient, lo pendre'hi part sols una dama.—R. O.

CONTEMPLANT UNA FOSSA

Pulvis est.

Imbécils que, gosant de una riquesa,
insult u orgullosos
á l' infelis envolt en 'a pobresa,
sens' compèndrer que iguals tots várem nèixer:
magnats presumptuosos
qu' exclavisar volem a 'ls germans vostres

ab poders il·legals, sense conèixer
qu' ab sas propies cadenas
vos creuharán los rostres
cansats ja de sofrirne tantas penas:
héroes que en cent batallas
heu cenyit de llorers las vostras testas,
just pago á llars conquestas;
obrer desheretat que sols treballas
per' enriqueir á aquells que molt t' explotan;
rey que cenyint corona
imposas ton capritxo á tot un poble
y á voltas los capritxos te derrotan:
tu, miserable dona,
que corras á la mort d' un modo innoble:
artista qu' afanyós tan sols de gloria
avansas per camí tot plé d' espinas:
butxi que, sens recansa, n' assassinas
perque la Lley t' ampara:
sabis qu' ocupareu lloch en l' historia:
magistrats: filòsops de gran valia:
mitrats de rassa avara:
capitá que comandas gran fragata:
boig que vius insensible,
'sent fells en la teva indiferencia:
vosaltres, grans senyoras
qu' ostenteu profá luxu imprescendible,
ab tota preferencia:
trist poeta que cantas y somnias
las bellesas qu' enclou Naturalesa,
sens' veurer que tas ansias son follías
rublertas de valor ó de tendresa
que sols ta pensa engendra:
Humanitat, ¡contempla eixa fossanal...
¡Es ton destí... de grat ó mala ganál...
¡Mira... ¡véus?... tot es cendral!

JOAN ARBÓS ALEU.

REVISTA TEATRAL

Principal.—La ópera de Donizetti *Lucta*, posada en escena la setmana anterior, obtingué un éxit satisfactori per l' unitat de conjunt y l' esmero que tots los artistes van posar en lo desempenyo de sas parts respectivas. La soprano lleugera Sra. Boronat obtingué una merescuda ovació en tota la obra, per la maestría, afinació y bon gust en la manera d' interpretar tan difícil part. L' estudiós tenor Sr. De-Marchi va fer un *Edgardo* á la perfecció 'sent molt aplaudit durant tota la nit, principalment en lo concertant y en l' aria final.

Lo Sr. Cione es un barítono de veu timbrada, que canta ab esmero y que va sentir justos aplausos en quartas pessas prengué part.

Resumint: una *Lucta* molt passadora si no fos que 'l género ha passat ja de moda.

Lo sol anunci de que Masini devía cantar lo *Rigoletto* va ser prou pèra omplir lo teatro de gom á gom. Lo Masini d' ara fá sis anys leya una verdadera creació de l' *Duca* y actualment tothom s' imaginaba que l' eminent tenor se resarciria en aquesta ópera de 'l discutit éxit de l' *Lohengrin*.

En Masini actual canta 'l *Rigoletto* com sempre, estrany, capritxós, genial; pero la seva veu abaritonada ab lo pes de ls anys, te tendencia á baixar y lo cansanci 'l fa ser premiós en algunas pessas com lo duo de 'l segón acte y 'l célebre quarteto de 'l últim.

Signé aplaudit ab justicia en la cansó de 'l primer acte y en la de 'l últim, en la que va fer un derrotxe de variacions (algunas de las quals no són tot lo artísticas que seria de desitjar) y que va tenir que repetir tres vegadas. La Sra. Boronat, com sempre molt bé, rebent una ovació a 'l final de 'l *Caro nome* de 'l segón acte, en lo qual doná un *mi* natural sobre-agut ab una afinació y seguretat pasmosas.

Lo Sr. Tabuyo bè, y 'l Sr. Visconti no més que passador. Los coros y la orquesta cumpliren.—BEN.

Eldorado (Catalunya).—Ha tingut lloch l' estreno de la parodia de *Miss Helyett*, titulada: *Cris-Fané ó El tio de la Castaña*, lletra de Zaldívar y música de Gassola.

L' obra de 'l Sr. Zaldívar es una de tantas que 'ns han portat de Madrid, que de tan saturada de flamenquisme, empalaga y mareja.

Lo Sr. Gassola, si bé demostra que posseheix coneixements de lo qué es la orquesta fent certas imitacions armónicas que ho manifestan, en tota l' obra no ha estat acertat ni fells en escullir música d' aquí y d' allá que omplís l' objecte de 'l libre.

Lo coro ab que comensa l' obra es de la mes pronunciada parranda; lo terceto corejat que 'l segueix, per mes que es bon tros arrencat de l' obra de Audran, produheix efecte pe 'l treball de contrapunt que, *pizzicato* 'ls contrabaixos fan. Lo que té *chic* es lo concertant en que 'l Sr. Gassola combina ab acert, un tros de l' obra parodiada, ab música de *El Barberillo de Lavapiés*.

Per la present somera ressenya, pòt compèndre's que *Cris-Fané* no passa d' una obra vulgar ab ribets de descocada per la part de 'l poeta.

La salvá la execució que fôu inmillorable per part de la Sra. Cubas (protagonista) y de 'ls Srs. Palma-da, Moncayo y Lassantas.

La orquesta podía anar mes ajustada la nit de 'l estreno.—FLORIDA.

Novedats.—*Un enemigo del pueblo*, drama en 5 actes de D. Enrich Ibsen, vertit a 'l castellá per los Srs. JORDÁ Y COSTA.

Com cada vegada que 's tracta de un aconteixement teatral, l' elegant teatro de 'l passeig de Gracia estava lo divendres 14 plé d' una escullida concurrència que va assistirhi desitjosa de conèixer *Un enemigo del pueblo*, quinta obra y autor havían donat molt que parlar á la premsa de fora casa.

L' éxit que ha obtingut aquí l' arreglo d' aquesta producció, deguda a 'ls citats joves periodistas, ha sigut més que satisfactori, important; y encara que a 'l acabar l' acte primer ahont s' hi desrollan una serie d' escenas verdaderament reals, lo públich no va entusiasmar-se potser per trobarhi massa vritat, en tots los demás actes y en distintas ocasions arrencá unánims y expontanis aplausos.

Lo drama que logra captivar a 'l espectador sens tenir que recorrer á escenas violentas, finals d' actes preparats, deshonoras, celos, crims, robos, etc. etc., y ab aparato de mes ó menos efecte com la majoria de 'ls que avuy nos donan; lo drama aquest, repetim, que sense tota aquesta *requincalla* se fá simpátich a 'l públich, ab tot y tenir los seus delectes, no deixa de tenir un mérit notable y just es que se li dongui.

En aquest cas se troba *Un enemigo del pueblo*, si bé alguna part de 'ls que assisteixen a 'l teatro, poch ó gens amants d' aquesta escola, no poden acabar de empassársela.

Nosaltres no podem menos que enviar nostre aplauso á la direcció d' aquest colissen per havernos donat á conèixer una obra de 'l célebre autor noruech.

Se distingeixen en lo desempenyo d' aquest drama, en primer lloch lo Sr. Tutau en lo personatge de doctor *Stokmann*, la Sra. Ferrer, Srta. Galcerán, y 'ls Srs. Pigrau, Virgili, Parreño y Esteve.—A.

Teatro Zorrilla (Gracia).—Tant per la va-

riació de las obras, com per sa bona interpretació, aquet teatro se véu sumament favorescút.

Dissapte passat hi vam véurer las divertidas sar-sueletas *Toros de puntas*, ¡Viva mi niña! y *Las campanadas*, molt ben desempenyadas per las Sras. Alcázar y Castillo y 'ls Srs. Pruna, Aragonés, Pardi-na, Durán, Segura y altres. Los coros molt afinadets, lo pianista Sr. Perramón, bè. Lo diumenje á la nit, varen dar la representació de *La Granola* que los va molt ajustada.—R. M.

SECCIÓ DE 'L GRACIÓS

A 'l entrar en caixa un quinto, 'l sarjento li pren la filiació:

- ¿Sabes leer?
- Ab ojeras si.
- ¿Con ojeras ó con orejas?
- Bueno; aixó mateix.
- No seas burro; si con las orejas solo se escucha.
- Donchs, ab alló altre que es una cosa que hi há vi-dres.
- Con gafas ¿eh? Eso es otra cosa. ¿Sabes escribir?
- ¿Ab gafas?
- Si, hombre, si.
- ¡Oh! Ab gafas no que no 'n sé; jo escrich ab ploma.

Entre mestre y deixeble.

- Tres y dos ¿qué fan?
- De vegadas no res.
- ¿Cóm es aixó?
- Si senyor; á casa som tres germanas y dos germans, y 'l meu pare sempre 'ns está renyant porque no lem res en tot lo día.

La filla de D. Bernat
se burlá d' en Frederich
que fent gala de ser rich
duya un parayguas tronat.
Aixó li picá be prou
á 'l fatuo, y tot roig digué:
—Aquet parayguas, Mercé;
sols es pe 'ls días que plou.

SECCIÓ DE 'L PIROTÉCNICH

Fa quinze días Lo TEATRO CATALA va publicar un article de D. Alfredo Brañas, titulat *Deus fratresque Galaica*, escrit en castellá.

Dimars passat *Lo Somatent*, de Reus, insertá, ab la firma ALFREDO BRAÑAS, un article *Deus fratresque Galaica*, escrit en catalá.

Dit article es traducció exacta de 'l primer.

Per deferencia a 'l Sr. Brañas, crech que valia la pena que ho les constar *Lo Somatent*, de Reus.
¿No li sembla?

Ja ho saben. Se tracta de celebrar en nostra ciutat un 'altra Exposició Universal en 1898.

La idea es simpática y sa realisació será un nou bè y una nova gloria per Barcelona.

Pero com, segons lo ditxo castellá, *no hay función sin tarasca*, aquí també la tarasca ha surtit en forma de *Diluvio* que sense enterarse de res, de bonas á primeras ja tracta de ofegar lo pensament, si no pót a forsa d' aigua, disparant bala rasa desde que l' ha vist iniciat.

El Diluvio pensarà que, tractantse de fer una Ex-posició Universal se faria la competencia a 'l diluvi

que també va ser *Universal*, ó que si en 1888 va surtir un noticiero *Universal*, ab motiu de 'l projectat Certamen apareixerá algun altra publicació que li pren-gui la universalitat.

S' haurá dit, donchs: á combátrer lo plan y á fer *gacetillas numeradas*, que com mes ne farem mes *universalarem* nostre *Diluvio*.

Y ja ha romput la primera llansa.

Veyam quantas ne romprá. Jo estaré a 'l aguayt.

Telegrama de *El Diluvio* publicat lo día 19:

«Madrid, 18.—Aún cuando la votación fué secreta, no es difícil adivinar quienes fueron los que votaron en fa-vor de *Mariana* y de *Dolores*, y quienes lo hicieron en blanco. Para ello basta recordar las declaraciones he-chas por la mayor parte de los académicos en recientes *interviews*. He aquí como pueden descomponerse los vo-tos: votaron en favor del Sr. Echegaray los Sres. conde de Cheste, Tamayo, Nuñez de Arce, Pezuela, Cánovas, Saavedra, Casa Valencia, Castelar, Benot, y Castro y Serrano.

En favor del Sr. Codina los Sres. Balaguer, Menen-dez Pelayo, Barbieri y Catalina.

Y en blanco, los Sres. Fernandez Guerra, Campoamor, Barrantes, Madrazo, Comelerán y Fabié.

Se cree que aún cuando está dispuesto que el premio en cuestión no se conceda más que cada cinco años, se estudiará el modo de adjudicarlo la temporada próxi-ma.—E.»

Fragment de una noticia de *La Correspondencia de España* de 'l 17:

«Aún cuando la votación fué secreta, no es difícil adi-vinar quienes fueron los que votaron en favor de *Maria-na* y de *Dolores*, y quienes lo hicieron en blanco. Para ello basta recordar las declaraciones hechas por la ma-yor parte de los académicos en recientes *interviews*. He aquí como pueden descomponerse los votos: votaron en favor del Sr. Echegaray los Sres. conde de Cheste, Ta-mayo, Nuñez de Arce, Pezuela, Cánovas, Saavedra, Ca-sa Valencia, Castelar, Benot y Castro y Serrano.

En favor del Sr. Codina los Sres. Balaguer, Menendez Pelayo, Barbieri y Catalina.

Y en blanco, los Sres. Fernandez Guerra, Campoamor, Barrantes, Madrazo, Comelerán y Fabié.

Se cree que aun cuando está dispuesto que el premio en cuestión no se conceda más que cada cinco años, se estudiará el modo de adjudicarlo la temporada próxima.»

La Correspondencia ja era á Barcelona 'l día 18.

Problema: ¿Qui 'ls va copiar aquets párrafos, lo corresponsal telegráfic á Madrid, ó a'l'gún *estisoraire* desde la *sastrería* de 'l carrer de Escudillers Blancs?

Pero, copista ó retallador, posats á fer feyna po-dían copiar ó retallar tota la noticia, que així a 'l menos, no sent noticia fresca hauria sigut sencera.

LO POLVORISTA.

BIBLIOGRAFÍA

Lo que deben ser las Escuelas de Artes y Oficios, folletí per D. GABRIEL GIRONI.

Hem llegit detingudament aquet treball cientí-fich-literari y hem llegit igualment lo concepte que d' ell forma 'l periódich *La España Artística*, de 'l Sr. Fiscowich.

Nostra opinió coincideix ab lo de 'l articulista de aquet setmanari y per aquet motiu copiem lo que diu respecte á la obra de 'l Sr. Gironi:

«Hemos recibido un folleto sobre «Lo que deben ser las Escuelas de Artes y Oficios», debido á la autorizada pluma del conocido escritor profesional D. Gabriel Gi-roni, quien por felices circunstancias de su vida, reúne á la ciencia industrial alcanzada por su carrera de inge-niero, un exacto conocimiento de las clases populares que se dedican á la industria fabril y manufacturera.

El Sr. Gironi expone en breves líneas lo que entiende han de ser aquellos centros de instrucción acerca de los que subsiste (en España y en el extranjero) la más deplorabile confusión de ideas, resultando del notable trabajo que nos ocupa la solución más sencilla, más lógica y más económica que pueda desearse.

Después detalla el programa de tales enseñanzas para que el alumno obrero, es decir, el genuino aprendiz de nuestros talleres, ejecute su labor con toda la precisión geométrica apetecida: más adelante expone, bajo un amplio criterio, las líneas generales de lo que ha de ser en dichas escuelas la enseñanza artística, á fin de que la mano de obra adquiera el gusto que exigen los necesidades modernas; y por último, presenta un cuadro completo de las asignaturas necesarias para los jefes de taller, mayordomos ó *contramestres*; de modo que en tres años de estudio práctico experimental, llegue á formarse el intermediario entre el arquitecto ó ingeniero que proyecta, y el obrero que ejecuta.

Los esfuerzos de tan infatigable propagandista alcanzarán seguramente el más feliz éxito, si los obligados á fomentar aquellas escuelas leen tan concienzudo trabajo, hijo de una laboriosa experiencia.»

La belleza y la virtud

¿Per qué vius tan neguitosa
en mitj de ta joventut?
¿Perqué no 't diuhen hermosa?
La hermosura més preciosa,
nina aymada, es la virtut.

Sens ella ni la riqueza,
ni de 'ls plahers la revolta
ni menys la jolliu bellesa
tè cap valor ni es compresa.
O sino, un instant escolta.

¿No has vist la hermosa rosella
a 'l esclat de bella aubada,
sa colorayna vermella,
platejarla com estrellla
la brillantina rosada?...

¿No has vist com poch á poquet
sa boqueta obra bufona
en forma de collaret,
que 'sent com la nèu blanquet
s' esparrama y arrotonda?...

¿No l' has vist, quant rosa feta,
ab tots sos brillants colors
dona a 'l vent sa flayre quieta
balancejarse distreta
a 'l compás de sos remors?

¿Y no has vist mil cops a 'l dia
a 'l poch temps, sens rebre' agravís
la papellona, ab follia
libá 'l nectar y ambrosia
que s' amaga dins sos llabis?

¡Sí! Mes ¡ay! de sa ufanesa
que tenir tan poch li costa,
aquells petons ab tendresa
van marsint fers la bellesa,
la van duhent á la postal!

Ja 'l vent son flayre no besa
que no n' hi queda en sa fulla,
—puig ha perdut sa puresa—
y bufejantla ab feresa
la destrossa y la despulla.

Y quant aixis despullada,
no té olor qu' avans tenia,
sola, ab sa sort despiadada;
n' es per tothom olvidada
de lo que fou en un dia.

Llavors, plorant sa hermosura,
medita en la soletat;
recorda quant era pura
y diu plena d' amargura:
—¡Ingrat món, que n' ets d' ingrati!

¿Tu, que vius tan neguitosa
en mitj de ta joventut
perque no 't diuhen hermosa,
¿quina joya es mes preciosa?
¿ho veus ara? La virtut.

ALFRED PASCUAL.

REPERTORI DE FORA

Madrid 17 de Abril.

S' inaugura la temporada lírica en lo *Principe Alfonso*, cantantse la *Gioconda*; qual interpretació valgué un triomf á la companyia.

Se repetiren lo duo de tiple y contralt de 'l segon acte, y 'l *alegre* de 'ls *bailables*, que ja es fama proverbial dirijeix com ningú D. Joan Goula.

La protagonista fou la Sra. Laborda, la qual despues de la Borelli y la Tetrassini, es la millor *Gioconda* que ha passat pe 'ls escenaris de la vila de 'l os.

La contralt Franchini, filla de 'l celebrat ex-tenor de 'l mateix nom, dominá á ratos la por, y allavoras lluhia totas sas facultats, que són bastants y de bona mena. Altre tant se pót dir de 'l tenor Lantredi, dotat d' una veu ben timbrada y que maneja molt discretament, com aixis ho demostrá en la romansa de 'l segon acte.

Labán, dongué relleu á 'l repulsiu *Barnaba*, logrant aplausos á 'l engrós, en la *barcarola* y en lo *duo* final. Lo baix Barba té bona veu: es principiant y es d' esperar que la práctica y 'l estudi li donarán lo que avuy tanta falta li fá.

Los coros, com de 'l Real, són bons y nutrits; altre tant lo orquesta.

Per indisposició de 'l Sr. Ventura, 'l Sr. Labán s' encarregá de la part de 'l primer.

La segona obra ha sigut *Aida*, que si bé fou molt aplaudida, no obtingué un éxit tant franch com la primera.

En sa execució sobressortiren lo mestre Goula, fet un gegant ab la batuta, y la contralt Franchini.

La tiple Caligaris té veu molta y bonica; mes li falta un poquet de calor que animi 'l seu cant; aquell *algo* que produheix á voltas 'l entusiasme en lo públich.

Lo tenor Galli á la llegua 's coneix que ha sigut baritono y adoleix de tots los defectes incurables en quants deixant la clau de *fá* per improductiva, han passat á la de *sol*.

Ventura caracterisá 'l *Rey de 'ls Etlopes* molt bé; detallá com artista cuidadós y fou cridat á la escena després de 'l *duo* de 'l tercer acte.

Verdaguer y Barba, bé. Causá efecte sorprendent la gran marxa de 'l segon acte.

¡Bé, pe 'l mestre Goula!—VOLFRAM.

Mataró 19 d' Abril.

Aquesta setmana diré que dissapte 15 en la societat «Nova Constancia» van representarse las sarsuelas *Marina* y *La mascarita*, funció, com sempre, primé a 'l teatro y de retop á la societat.

Ja sab, donchs, l' éxit per ma última carta.

Diumenje en Euterpe tarde y vespre se representá *El Rey que rabió*.

Dos llenos á vessar, porque tornaren entradas. *El Rey que rabió* es sarsuela que va agradar molt: va ser molt ben representada, fent la part de *Rey* la Sra. Sendra. Tothom hi doná 'l relleu que 's mereixia. S' estrenaren algunas decoracions ben pintadas: no sols eran novas, sino frescas, porque semblaba que encara eran mollas.

Crech tenim *Rey que rabió* per altrás vegadas.

Vetaquí que á la empresa li convé un rey que tinga mal geni.—E. R.

Vilanova y Geltrú, 17 de Abril.

Sé de bona tinta que pera donar principi á las funciones de 'l Tivoli d' aquesta vila, una companyia d' ópera 'n donará duas lo dia 23 de 'l corrent, baix la direcció de D. Joseph Juyol y la batuta de 'l conegut mestre Sr. Puig. Se compondrán de 'l ópera *Rigolotto* y de la renombrada *Lucrezia Borgia*.

En ditas funciones hi pendrá part lo reputat tenor Sr. Simónetti, la tiple dramática Sra. Gay, la tiple lleu-

gera D.ª Soletat Curieses, la Sra. Katti, 'l barítono D. Ricardo Romeu, 'l baix D. Mariano Borrás y altres. La orquesta será composta d' alguns professors de molta nombradía.

Ahir se va efectuar en «L' Artesà» un gran ACONTEIXEMENT. La companyia de 'ls artistes Srs. Pladevall, Marqués, Ferrer, Ferrán, Pons y Rodríguez y de las Sras. Castillo y Grau y dirigida pe 'l primer actor don Emili Graells, va fer anunciar per medi de programis y cartells que á la tarde posaria en escena 'l drama *La Dolorés*. La funció estava anunciada á las tres, y á las quatre encara no s' havia alsat lo teló.

Van comensar á córrer rumors de que la companyia no havia arribat, y que no vindria. Efectivament, la concurrencia va fer aplicar aquell adagi que diu: «torneume 'l ral que no vull mes comedia» y á 'l cap de poch rato van tornar los diners, (uns 55 duros).

Ara sí que 's pòt ben dir que 'l Sr. Graells y companyia tenen lo fetje gros, y á mes dit senyor ha sapigut tirar á tots los aficionats á la *graella*, y á 'l mateix temps també 'ns va donar una *Dolorés* molt dolorosa.

¡Ah! Si jo fos autoritat me sembla que á dit senyor Graells li faria pagar las *graellas* y las *torradoras*.—Lo CORRESPONSAL. (*)

La sola novetat de la setmana en lo teatro Principal ha sigut *El lucero del alba*. La Srta. Rius cantá é interpretá ab molta *sandunga* la seva part, secundantla 'ls Srs. Romeu y Biscamps y la Sra. Torres.

Es precis que estudihi una mica mes.

Lo que fa riurer són los finals d' acte puig los executants han de mirar un quart enlayre esperant la caiguda... de 'l teló.

Ja 's coneix que 'l fan tirar per un brivall per estalviar lo jornal d' un tramoyista.—J. BALAGUER.

REUNIONS PARTICULARS

LOPE DE VEGA (*Assiàtic*).—¡Cuidado que 'n són d' atrevits certs *aficionats*! Se pensan que perque treballan entre *familia* (com aquell que diu) tot los hi está bé. Mes ¡qué 'n van d' equivocats! Mirin que atrevirse á fer *Mar y cielo*, es lo colmo de atreviment. ¡Y qué van ferho malament! Sort que va ser un *Mar y cielo* de per riure, que si no... aquella nit lo «Lope de Vega», es quedaba sense *aficionats*.

Per acabar, a 'l final va obsequiar-se a 'ls concurrents ab una *solemnidad literaria* (sic), que va resultar una sessió *espiritista*. ¡Horror!

LA BRUJA (*Olimpo*).—Mentres preparan la funció á benefici de 'l simpàtic Balmansa, s' han donat últimament las tres produccions *Aquí*, *León*, *El sueño dorado* y *Un gatito de Madrid*. De la execució, tractantse de la bella Srta. Circuns, de las Sras. Puchol (D. y R.) y de 'ls Sr. Balmansa, Viñas y Martí, no cal parlar-ne; saben massa lo que 'ls hi toca, y deixan cada vegada ben sentada sa excelent reputació.

Aixís ho compregué 'l públich, fent repetir la major part de 'ls números de música que contenen la

(*) Per no deixar de fer compendre 'l disgust que va causar en Vilanova aqueix contratemps, insertem integra la carta de nostre actiu corresponsal; pero com, en virtut de informes que hem adquirit, lo Sr. Graells no té culpa ni responsabilitat en l' assumpto, hem de fer constar lo succés que, segons se diu, es lo següent: lo Sr. Graells y tots los artistes, menos un, anaren á la estació á l' hora convençuda; hi faltaba sols lo Sr. Marqués que va fer tart de poch minut, y que tenia un paper important en *La Dolorés*; per lo que sos companys van resódrer esperar-lo y marxar tots en lo tran de las duas, lo que van apressurar-se á telegrafiar á Vilanova.

Acordat ferho aixís, lo Sr. Ferrer va repensar-se y no hi hagué medi de persuadir-lo á cumplir lo telegrafiat junt ab los altres; y com ningú va recordarse de que per aquets casos extrems hi ha autoritat sempre sollicita á fer cumplir a 'l que falta, va quedarse aquí la companyia que, sense 'l senyor Ferrer, tampoch hauria pogut representar la funció,

primera y tercera de ditas obras, gracias a 'l excellent colorit que saberen darli sos intérpretes com també los aplaudits pianistas Ramón y Friedrich Bartumeus.—R. O.

MARINA (*Antigua*).—¿Benefici tenim?... Si que es estrany: avuy día tothom fa beneficis. Es tanta la fal·lera, que fins lo petit de casa vol demanarne, y ab rahó... *Nada menos*, que en *Las carbassas de Montroig*, hi va fer aquell important paper, que compren tot aquest caudal:

«De part de 'l senyor Rector que vesteixis aquest sant»

Y anant al grà: com deyam, diumenje va donarse en aquesta societat, lo benefici de 'l encarregat de tirá 'l teló... y de arreglar l' escenari D. Joan Rius.

La funció va compóndre's, de la bonica comedia de 'n Pitarra, *Lo ret de la Sila* y de la no menos bonica sarsueleta *R. R.*, obtenint aplausos las simpáticas Srtas. Martorell y Font y 'ls Srs. Dominguez, Ros, Marimón, Bial y Magrané.

Escollin ara que hi som; ¿qué no fa benefici aquell que 's cuyda d' obrir la porta?—R. O.

LA CATALANA.—Lo día 16 tingué lloch una escallida funció lirich-dramática concertada pe 'l mestre Sr. Oliveres.

Se posá en escena la nova producció original de 'l Sr. Guitart la lletra y de 'l Sr. Guiteras la musica, *Piedra de toque* y la sarsueleta catalana *Lo primer día*.

Se distingiren en la execució de ditas obras la senyoreta D.ª Maria Faura y 'ls Srs. Díaz, Montón, Mari y Tall.

Respecte á la nova producció *Piedra de toque*, obtingué una regular acceptació, logrant que alguns números de musica fossen repetits y que 'ls seus autors fossen cridats a 'l palco escenich per acallar los aplausos.—A. DE R.

LOPE DE VEGA.—L' últim diumenje 's doná en aquesta societat una de sas acostumadas funcions. Las obras escullidas foren *Sota*, *caball y rey*, *El libro talonario* y *Arte y corazón*, qual desempenyo, si bé va ser fluix, deixá entreveure hagueran pogut treure bon partit de ditas produccions, particularment de la última, qu' estigué á cárrech de la senyoreta Pecho y de 'ls Srs. Barberán, Paz, Roig y Galve.—A. R.

ESQUERRA DE 'L ENSANXE.—Digne de aplauso va ser lo desempenyo donat lo darrer diumenje á 'l drama *El gran galeoto*, per part de las damas Sras. Pérez (Virginia) y Santana (Ponciana) com també pe 'ls Srs. Paladarias, Vidal, Rodríguez y Bohigas, encara que 'l final resultá deficient á causa d' haverse olvidat de la situació algun de 'ls actors. ¡Quina llástima!—A. R.

CASSINO ARTESÀ (*Gracia*).—Lo Joch de 'ls *disbarats*, fou l' obra posada en escena 'l diumenje passat, ab bastanta concurrencia: la interpretació, regular per part de la Sra. Rodés, de la Srta. Borredós y 'ls Srs. Bosch, Gandenys y Bonet.

LA SARDANA (*San Gervasi*).—Lo diumenje á la tarde se representaren, baix la direcció de 'l senyor Thomasa, las pessas castellanas *El Frac Nuevo* y *Las Codornices*, en que feu lo debut la simpática senyoreta Roseta Casao, anant bastant bé 'l desempenyo per part de las Srtas. Casao (M. R.) y 'ls Srs. Thomasa, Puig, García y Prats.

Lo Sr. Thomasa recitá 'l monólech *Noche maldita* que fou molt aplaudit, y ab rahó.

TÍVOLI GRACIENSE.—L'últim diumenje se posá *Al peu de la Creu*, baix la direcció del Sr. Roig; Luego 's posá 'l drama *El héroe por fuerza* en que hi prengueren part la Srta. Casao (M.) y Srs. Puig, Bertról, Segon, Santosmosos y demés —C. T.

BALDOMEROFF —Lo prop passat diumenje doná aqueixa societat sa funció reglamentaria, posantse en escena la sarsuela *Chateau Margaux*. La execució, confiada á la Srta. Vila y a 'ls Srs. Felix, García y Rojí, fou bona, mereixent tots los números de música 'ls honors de la repetició, especialment lo duo de *Angelita y José*.

Acabá la funció ab un ball de societat.

La concurrència, que era numerosa y escullida, surtí satisfeta del espectacle.

LA GRANADA GRACIENSE.—Los intérpretes que diumenje passat varen representar *La gallina ciega*, són una colla de... gats de 'ls frares, capassos de fer riurer á un... que encara bellugui. La concurrència (que per cert era molt numerosa) 'ls hi tributà un sens lí de aplausos, tenintse de repetir algún número de música á instancias d' ella. La vritat, nos plan molt véare 'ls sovintet. —M.

CIRCUL RECREATIU DE LA DRETA DE 'L ENSANXE.—Baix la entesa direcció de D. Joseph Biosca lo diumenje tingué lloch una representació de *La cabaña de Tom*, qual desempenyo en conjunt resultá bastant perfecte tractantse de joves aficionats.

Varen surtirne airoas las Srtas. Varela, Elvia y Vives; sobresartiren lo Sr. Biosca en lo personatge *Harris*, lo Sr. Casas en lo de *Tom* y 'ls Srs. Verdiell y Peris en los de esclaus *Filemon y Benjamin*.

VIRIATO.—A pesar de las dugas pessas catalanas que tenian preparadas, per indisposició de un número no pogué representarse'n mes que una, *La teta gallinaire*, encarregantse de 'l desempenyo la Srta. Ugas y 'ls Srs. Suñer, Soldevila, Bas, Costa y Batlle.

LA JUVENTUD.—Molt temps feya que no se havia representat en aquesta reunió una obra catalana d' importancia, y lo passat diumenje, gracias á la nova direcció d' escena, los concurrents pogueren admirar las bellas de 'l drama *Batalla de Reynas*.

La obra va ser presentada y vestida ab propietat, y en quant á la execució la Srta. Romeu á qui sols coneixiam en lo género cómic, va demostrar en lo paper de *Sibila* que posseheix facultats escelents pe 'l género dramátich; la Sra. Lázaro no va passar de regular.

Los personatjes *Rey en Joan y Berenguer*, confiats a 'ls inteligents joves Srs. Viñas (E.) y Monen, varen ser ben tocats valguentlos molts aplausos, com també a 'ls Srs. Galaup (J. y L.) y Vallescá que varen tenir empenyo en cumplir bè.

Com la lluhida concurrència que va assistirhi va surtirne complascuda, creyem que la direcció procurarà alternar ab obras catalanas las successivas funcions. —A.

SALÓ DE DESCANS

— Desde 'l mes corrent quedan nombrats correspondals administratius de LO TEATRO CATALA: en Tarragona D. Pau Ricomá, y en Tarrassa D. Andreu Massagué.

— Avuy acabem de regalar en lo folletí la pessa *Gobernador*, 4 bts. Dissapte continuarem lo tomo de 'l *Certamen festiu literari*

— S' ha personat ab nostre Director una Comissió de la societat «Baldomeroff», demanant que rectificássim una equivocació comesa en la revista de la última funció celebrada per dita Societat. Accedint á tal desitj, fem públich que 'l juguet *A la luz del farol*, si bé resulta idéntich (en lo fondo) á un de 'l Sr. Balmanya enomenat *Solitos y á oscuras*, no pót ser copia ó paráfrassis d' aquet, porque *A la luz del farol* es molt antich; va publicarse imprés fa bastants anys y es anterior á *Solitos y á oscuras* segons indica la letxa de la impresió que va ferse

Com, á pesar de que 'l redactor no digué que *A la luz del farol* era una copia, podíá despendre's aixís no ficsantse bè en lo escrit, aclarem la qüestió á fi de deixar complascuts a 'ls senyors que van honrar-nos ab sa visita y á la distingida Societat á qui representaban.

— Lo próxim divendres 28 de 'l corrent, tindrà lloch en lo teatro Novedats, l' estreno d' 'l monólech dramátich titulat: *Nit de dol*, original de 'l poeta Sr. Llimoner.

— Avuy en lo teatro *Circo Español* s' estrenará la comedia catalana en dos actes, titulada: *Los papeles de l' auca*, de la que tenim bous antecedents.

— Fa dos festas que en lo teatro Zorrilla de Badalona se representa 'l drama *La taberna*, y es tant lo que ha agradat, que ha donat dos plens á la empresa, sobrant encara públich per omplir altre cop lo local. Per aixó diumenje tindrà lloch la última representació de dit drama, repetintse també *¡¡Qui... compra maduixas!!*, que ha agradat molt.

Diumenje passat obtingueren grans aplausos las primeras parts, distingintse principalment lo Sr. Tresols en l' acte sisé.

Los Srs. García y Simó també estigueren molt bè en sos papers.

— Part de la companyia de Romea passarà á Sabadell aviat.

— *La Reforma de Cáceres y El folletín*, de Madrid, han visitat per primera vegada nostra Redacció. Aquest últim es un diari que s' aparta de las publicacions que ab tal nom se coneixen, puig en lloch de insertar noticias, articles, correspondencias, revistas, anuncis, etc., 's dedica á publicar novelas a 'l engrós; vè á realisar una idea que pot ser molt popular, porque 'ls suscriptors tindrán cada día quatre entregas de quatre distintas novelas.

Celebrarem que tingan llarga vida.

— Per' avuy anuncia 'l *Circul Literari* una funció á benefici de 'l aprofitat jove D. Estanislao Serrat, ab las obras *Muralla de ferro*, *Lo pronunciament* y l' estreno de 'l quadro dramátich *Fidelidad!* de 'l distingit escriptor D. J. Nin y Tudó.

També prepara pera demá á la nit la cerimonia d' entregar lo premi a 'l que resulti ser autor de 'l monólech trágich histórich *L' últim Conceller*, que va guanyarlo en lo concurs obert per aquest *Circul*; y ademés l' estreno de la humorada en vers *Un gepich cantant victoria*, escrita per varios socis.

— Ab lo titul de *La Lira de Oro* s' ha establert en Madrid una agencia literaria dirijida per D. Ricardo Soto. Té las oficinas en lo carrer de Pizarro, 14, 1.er La nova agencia 's dedicará á treballs de propaganda literaria y pót ser de molta utilitat per 'ls periodistas. Li desitjem acert y fortuna.

CAVILACIONS

TRENCA-CLOSCAS

Pere Teragoa y Jonoll

Formar ab aquestas lletres degudament combinadas lo nom y apellidos de un escriptor.

B. RUJACA.

XARADA

—Francisqueta, ¿qué no ho sabs?
—¡Ola, Joan; tres prima dos.
—La Rafela ara m' ha dit
que 'l Joseph farà de tot.

J. GUASCH.

ANAGRAMA.

Tinch tot á una tot que 'm es cosina,
y anar á tot per casarm'hi m' amohina.

NAP.

Solucions á las cavilacions de 'l número 122

Trenca-closcas: LA PEDRA FILOSOFAL.
Xarada: CA-BRAS.
Acentigrafo: MATO, MATO.
Conversa: TONA.
Mudansa: PERLA, PARLA.
Logogrifo: TEMPLARIOS.

Las han endevinat los Srs. A. de Casa y Joan Marí; poden, donchs, recullir lo llibre *La Medicina Popular*.
A cada hñ de 'ls qu' envihin endevinadas las solucions de las cavilacions de 'l present número y de 'l 124, se 'ls regalará un tomo de poesías de D. Victor Balaguer.

Per falta d' espay no contestem la Correspondencia.

Imprempta de Pujol y C.^a-Tallers, 45.—Barcelona

Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.
Sastrería de teatros de **Joan Baret**, Sadurní 14, 1r.
Taller de atrás de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.
Magatzem de pells de **J. Pous y C.^a**, Princesa, 13.
Arxiu de teatros (vers y música) de **A. Guix**, carrer de Tallers, 27, 2.n
Taller de fotograbats de **J. Gil**, Universitat, 64.
Rosendo de Messeguer, dentista de la Real Casa, Rambla de Canaletas, 5, 1.r

Papelería Parisien, Archs, 3.

La Emperatriz, fábrica de cotillas, carrer de Escudillers Blancs, 2.

Máquinas de fer mitja de **Narcís Doménech**, carrer de la Gran-via, 211.

Casa Falco, hules, artículos de goma, plumeros, etc., carrer de 'l Call, 2.

La Imperial, magatzem de mobles. Nou de la Rambla, 25.

La Anfora d' or, Cucurulla, 5, botiga.

LLUNAS ASSOGLADAS PER' MIRALLS

DE

ORTEGA Y BADIA

Depósit de cristalls, baldosas, baldosetas, etc.

TELEFONO NÚM. 1397

Carrer de la CONDESA DE SOBRADIEL, núm. 3
BARCELONA

Arxiu y copistería

DE

FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

A CASARSE TOCAN

Per 30 duros

un llit de Viena (matrimoni) ab somier, una calaixera ab marbre, 6 cadiras de rejilla, una taula de nit ab marbre, una de menjador, 6 cadiras de menjador y un mirall.

Además hi ha un gran surtit de tota classe de mobles. Llit de Viena y somier, 25 pessetas, y de matrimoni, 40 pessetas.

Carrer Nou de la Rambla, 25

SANTASUSANA

Máquinas de cusir. — Máquinas de fer mitja,

Aparatos per' pèndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller per' adobar tota classe de máquinas. Se ven á plasos y al comptat.

Carme, 33. — Barcelona

FOTOGRAFÍA

DE

A. S. (Xatart)

Carmen, 3, (esquina á la Rambla)

GRAN CERTAMEN

DE HOMBRES FEOS

Se anunciará oportunamente

GANARÁN PREMIOS

Magatzem de Música, Pianos è Instruments

Joan Ayné

Fernando VII, 53.—Barcelona

Construcció de Teatros

SERVEY COMPLERT Y BÓ
per' guardaropias

Pera informes y detalls dirigirse á'l carrer de

Estruch, 11, fustería

BARCELONA

PERRUCAS Y POSTISSOS
de tota classe per' TEATROS

GRAN SALÓ

per afeitar, rissar y tallar cabells en la

Perruquería de VICENS GARCIA

Conde del Asalto, 6, principal

Casa establerta desde 1840

ORQUESTA DE 'LS CATALANS

de la que forma part lo notable concertista de violí

senyor **BADIA**

DIRIGIDA PER

D. ROMUALDO ZUBIELLOU

Per' ajustos dirigirse

Sepúlveda, 190 - Barcelona